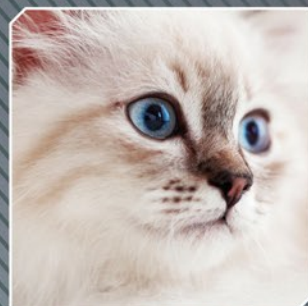
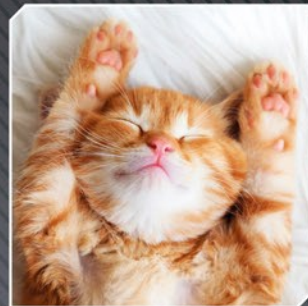
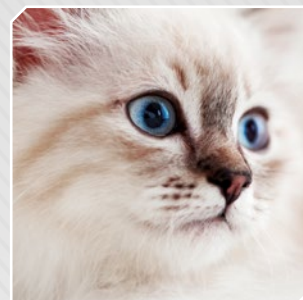
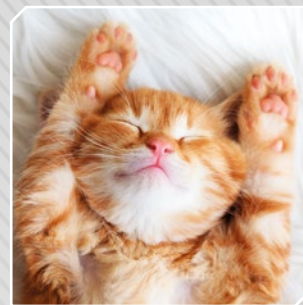

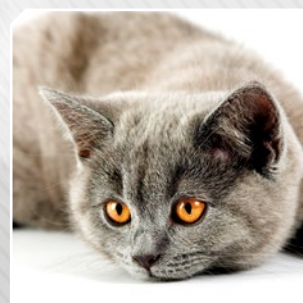
KOTY

Karolina Matoga

KOTY

WSTĘP 4

SEN I ODPOCZYNEK ... 18

POLOWANIE 50

ZABAWA 88

HIGIENA I ZMYŚŁY ... 124

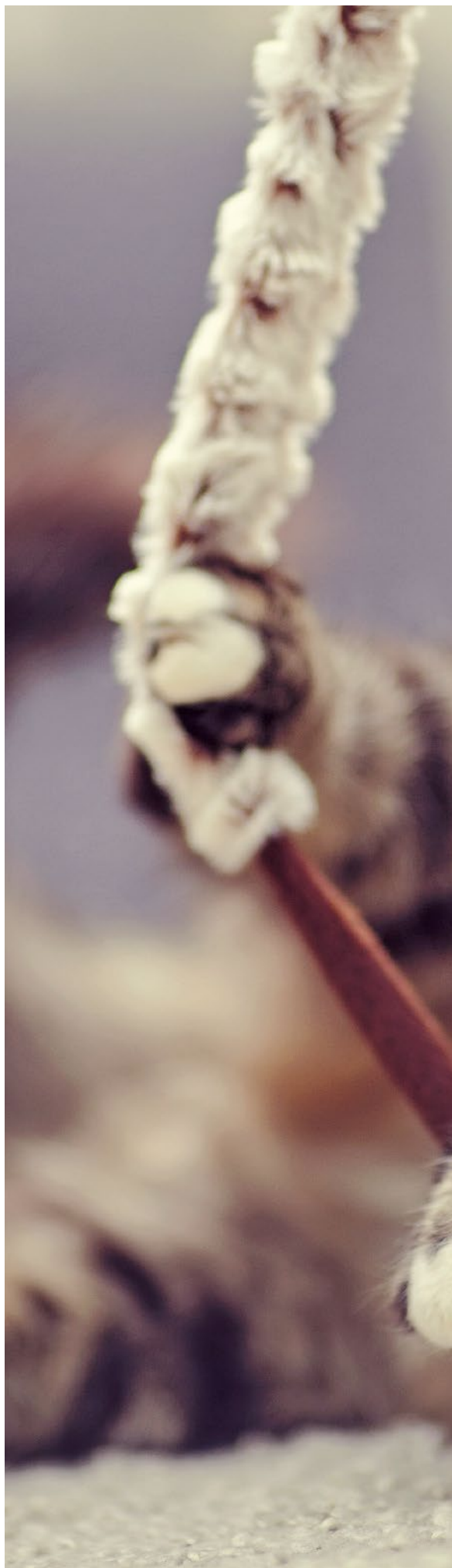
Koty towarzyszą człowiekowi od wieków i pierwotnie spełniały w gospodarstwie istotne funkcje, np. koty syberyjskie były prawdopodobnie stróżami domów, ponieważ reagowały mručeniem na widok obcych osób

WSTĘP

▶
Nawet najbardziej łagodny kot może czasami pokazać pazury. Dzika natura przejawia się przede wszystkim w nieustannym polowaniu, nie tylko na zwierzęta, ale też nowe interesujące przedmioty

Właściciele zwierząt dzieli się zazwyczaj na dwie grupy: miłośników psów i kotów. Psiarze cenią w swoich pupilach entuzjazm, przywiązanie i bezpośredniość w wyrażaniu emocji, z kolei kociarzy pociąga tajemniczość, niedostępność i majestatyczność kotów. Choć określenia te są dużym uproszczeniem i rzadko w stu procentach przekładają się na rzeczywistość, to charaktery dwóch najbliższych zwierzęcych towarzyszy człowieka stawia się w opozycji. Z tego ogólnego rachunku psy wychodzą obronną łapą, jako zwierzęta wierne, przyjacielskie i zawsze skore do kontaktu z człowiekiem. Kotom przypisuje się z kolei takie cechy, jak aspołeczność, interesowność, fałszywość i niechęć do współpracy. Kto jednak raz pobyl dłużej w towarzystwie kota wie, że te fascynujące zwierzęta mogą tak samo jak psy przywierać się do swoich opiekunów i okazać im równie szeroką gamę uczuć, tylko w charakterystyczny dla siebie, nieco bardziej powściągliwy sposób.

Choć to krzywdzące dla wielu kotów, zwłaszcza rasowych, uważa się je za mniej absorbujące uwagę człowieka niż psy. Wynika to prawdopodobnie z faktu, że koty zwykle nie wybiegają z entuzjazmem na powitanie właściciela, a gdy ich prośby o pieszczoty są ignorowane, zapamiętują to i nie próbują ponownie zdobyć akceptacji człowieka. Są pamiętliwe, dlatego jeśli raz zrobi się im krzywdę, trudno odzyskać ich zaufanie. Nie oznacza to jednak, że przeżywają mniej emocji lub nie przywiązują się do ludzi. Ich język jest po prostu zupełnie odmienny od psiego i trzeba się trochę wysilić, by poznać system znaków, jakimi się posługują.

▼
Koty są bardzo pamiętliwe i niełatwo wybaczą złe traktowanie. Z kolei za okazaną czułość potrafią się odwdzińczyć ogromnym przywiązaniem, przyjaźnią i wielkim oddaniem

◀
Koty są indywidualistami, a w naturze nie cechuje ich zbytnia towarzyskość. Koty domowe są nieco bardziej przyjazne, ponieważ ich przetrwanie w pełni zależy od dobrej woli człowieka. Starają się jednak zachować choćby szczątki niezależności

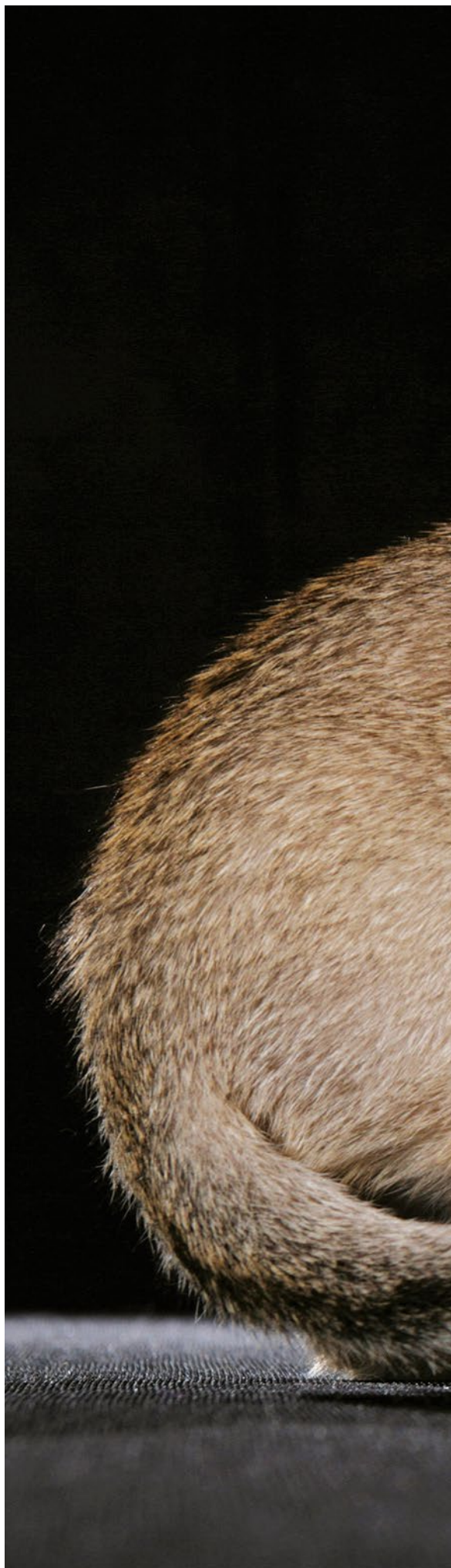
▲
Domowe koty z dużą przebiegłością dążą do osiągnięcia swoich celów, a dzięki uporowi nierzadko im się to udaje. Często wykorzystują na swoją korzyść ludzkie słabości i naśladują czynności człowieka, na przykład uczą się otwierać drzwi przez naciśnięcie klamki

►
Koty Singapura mogą żyć nawet w niewielkich mieszkaniach.

Muszą mieć tylko zapewnioną dużą liczbę zabawek oraz wysokie drapaki do ostrzenia pazurów i wspinaczki. Należy im również poświęcić sporo uwagi

W przeciwieństwie do psów, które są zwierzętami stadnymi, dzikie koty zazwyczaj wiodą samotniczy tryb życia lub łączą się w luźne kolonie, pozbawione hierarchii i silnych więzi między osobnikami. Wyjątek stanowią jedynie lwy, które łączą się w stada rodzinne liczące do kilkudziesięciu osobników. Samotniczy tryb życia większości kotów wynika z faktu, że są drapieżnikami terytorialnymi i w warunkach naturalnych obejmują w panowanie pewien rewir, w obrębie którego polują. Swoją teren znaczą osobniczym zapachem, by żaden z intruzów nie miał wątpliwości, że wkracza na ich ziemię. W warunkach domowych koty nie wykazują aż tak silnych instynktów terytorialnych, choć niewysterylizowane samce i samice mogą znaczyć drzwi oraz meble moczem, a nawet odganiać obce koty. Zazwyczaj jednak bez większych problemów socjalizują się z domownikami, w tym z innymi kotami i psami, a wytworzone więzi mogą być bardzo silne.

Koty porozumiewają się z otoczeniem za pomocą sygnałów zapachowych, dźwiękowych i mowy ciała. Dla człowieka szczególnie istotne są dwa ostatnie, ponieważ większość bodźców zapachowych, jakie wysyłają koty, jest dla nas niewyczuwalna. Wyjątek stanowi jedynie przykry i trudny do usunięcia zapach moczu, którym zwierzęta znaczą swoje otoczenie. Zawiera on kocie feromony i informuje o tym, że na danym terenie przebywa silny samiec lub samica w rui. W przypadku zwierząt niehodowlanych problem nieprzyjemnego zapachu można łatwo rozwiązać poprzez poddanie kota sterylizacji, po której potrzeba znaczenia terenu zanika, a odór moczu staje się znacznie łagodniejszy. Sygnały zapachowe służą kotom do przekazywania informacji między sobą i są przydatne przede wszystkim podczas poszukiwania odpowiedniego partnera lub partnerki. Prócz cząsteczek zapachowych zawartych w moczu koty wydzielają również zapach w gruczołach znajdu-

◀
Zapach, którym kocury znaczą teren, staje się mniej intensywny już kilka tygodni po zabiegu kastracji. Wysterylizowane koty zazwyczaj nie oznaczają terenu moczem, chyba że przed zabiegiem miały ten odruch silnie utrwalony

▲
Mechanizm mruczenia, który często towarzyszy zasypianiu kotów, pomimo przeprowadzenia wielu badań ciągle nie został dobrze poznany. Zagadką jest przede wszystkim miejsce powstawania tego dźwięku, ponieważ nie ma narządu, który by za nie odpowiadał

jących się między palcami oraz przy policzkach. To właśnie podczas ocierania się brodą o rękę lub nogi właściciela oraz nowe przedmioty w otoczeniu kot zostawia sygnał, że obiekt należy do niego. Także podczas udeptywania kolan właściciela oraz drapania mebli, dywanów lub pni drzew zwierzę naznacza je swoim zapachem.

Wydawane przez koty dźwięki, sprowadzane przez ludzi do krótkiej sylaby „miau”, mają wiele natężeń i barw. Każda z nich oznacza co innego i służy głównie do komunikacji z ludzkimi opiekunami. Warto pamiętać, że podobnie jak w przypadku ludzi, również wśród kotów są milczki oraz gaduły. Niektóre rasy, na przykład koty syjamskie lub abisyńskie, są bardziej hałaśliwe, inne ograniczają się do wydawania kilku stonowanych dźwięków. Koty mogą mruczeć, krótko miauczeć lub przeciągle zawodzić, warczeć, syczeć, prychać albo nawet ćwierkać i szczekać. Miauczenie w zależności od zabarwienia i długości dźwięku może

być wyrazem sympatii i radości (krótkie i ciche), naga-bywaniem do zabawy (głośne i radosne), natarczywym domaganiem się czegoś (przeciągłe i narastające) lub ostrzeżeniem (bardzo głośne i krótkie). Prychanie oraz warczenie najczęściej jednoznacznie sygnalizują, że kot jest wrogo nastawiony i nie powinno się go niepokoić. Takie dźwięki wydają przestraszone koty, które są gotowe zaatakować tego, kto spróbuje się do nich zbliżyć. Niektórzy pupile mogą od czasu do czasu wydawać bardzo dziwny dźwięk przypominający ćwierkanie ptaka, a robią to zazwyczaj kiedy widzą nieosiągalną dla siebie skrzydlatą ofiarę. Wszystkie sygnały wokalne, jakie wydają koty, mogą się znacząco różnić, a ich właściwe odczytanie zależy od tego, jak dobrze poznamy swojego pupila. Mowę kota powinno się interpretować z uwzględnieniem innych sygnałów, jakie zwierzę wysyła, ponieważ dopiero całościowy ogląd pozwoli zrozumieć jego intencje.

Devony nie najlepiej znoszą samotność, dlatego warto zapewnić im towarzystwo. Pod nieobecność opiekuna kot tej rasy lepiej czuje się nie tylko w obecności innego kota, ale także psa, a w ostateczności wystarczy mu choćby włączone radio

Niektóre koty mogą odpowiadać na głos człowieka, a czasami może nawet dojść do rozmowy pomiędzy nimi. Koty zdradzają wtedy, jak szeroką skalę dźwięków potrafią z siebie wydobyć

Do szerokiej gamy sygnałów niewerbalnych, za pomocą których porozumiewają się koty, można zaliczyć położenie ciała, ułożenie uszu i ogona oraz wielkość źrenic. W pełni zrelaksowany i zadowolony kot porusza się z ogonem uniesionym pionowo do góry, z prostym lub zagiętym końcem. Z kolei rozbawiony i skory do psot pupil wygina delikatnie plecy i w komiczny sposób kładzie ogon na grzbiecie, a przy tym wydaje zwykle radosne dźwięki przypominające pogruchiwanie. Spokojny kot przechadza się z ogonem trzymany mniej więcej równolegle do podłoża lub delikatnie opuszczonym – taka postawa oznacza, że zwierzę czuje się bezpiecznie i nie przeżywa w danej chwili żadnych intensywnych emocji. Uszy zrelaksowanego lub zaciekawionego kota są zazwyczaj ustawione pionowo do góry i skierowane w stronę źródła dźwięku. Sygnałem

świadczącym o tym, że mruczek jest zaniepokojony lub rozdrażniony, jest nerwowe poruszanie ogonem oraz zjeżdżenie sierści na grzbiecie. Wściekłe lub silnie przestraszone zwierzę wygina grzbiet w łuk, jeży sierść, a jego ogon przypomina szczotkę do butelek. Dodatkowo kładzie płasko uszy, a jego źrenice są mocno powiększone. Kot, który nie czuje się bezpiecznie, zwykle chowa ogon pod siebie.

Należy jednak pamiętać, że sygnały teoretycznie wieszczące niepokój mogą niekiedy oznaczać również zachowania pozytywne. Przykładowo, małe koty podczas zabawy często jeżą sierść i wyginają grzbiet, co nie znaczy, że chcą zaatakować swojego właściciela. Także powiększone źrenice u zwierzęcia mogą oznaczać jego zainteresowanie, rozbawienie lub po prostu wiązać się z niewielkim oświetleniem w pomieszczeniu. Zdarza się

